

मुदा करात्तमोदकं सदाविमुक्तिसाधकं
कलाधरावतंसकं विलासलोकरक्षकम् ।
अनायकैकनायकं विनाशितेभदैत्यकं
नताशुभाशुनाशकं नमामि तं विनायकम् ॥ १ ॥

मुदा = सन्तोषेण ; करात्त-मोदकम् = यः हस्तेन मोदकं गृहीतवान्, तम् ; सदा = नित्यम् ;
विमुक्ति-साधकम् = मोक्षकारकम् ; कलाधर-अवतंसकम् = चन्द्रः यस्य अलङ्कारः
अस्ति, तम् ; विलास - लोकरक्षकम् = यः प्रकाशमानं विश्वं रक्षति, तम् ;
अनायक-एकनायकम् = अनाथानां केवल-शरण्यम् ; विनाशित-इभ-दैत्यकम् = यः
गजासुरं नाशितवान्, तम् ; नत-अशुभ-आशु-नाशकम् = प्रणतानाम् अशुभानि यः शीघ्रं
नाशयति, तम् ; तम् ; विनायकं नमामि ।

नतेतरातिभीकरं नवोदितार्कभास्वरं
नमत्सुरारिनिर्जरं नताधिकापदुद्धरम् ।
सुरेश्वरं निधीश्वरं गजेश्वरं गणेश्वरं
महेश्वरं तमाश्रये परात्परं निरन्तरम् ॥ २ ॥

नत-इतर-अतिभीकरम् = अभक्तानाम् अत्यन्तभयङ्करम् ; नव-उदित-अर्क-भास्वरम् =
उषःकाल-सूर्यः इव प्रकाशमानम् ; नमत्-सुरारि-निर्जरम् = यं राक्षसाः देवाः च प्रणमन्ति,
तम् ; नत-अधिक-आपद्-उद्धरम् = यः भक्तान् घोरसङ्कटात् उद्धरति, तम् ; सुरेश्वरम्
= देवानां प्रभुम् ; निधीश्वरम् = निधीनां प्रभुम् ; गजेश्वरम् = गजानां प्रभुम् ; गणेश्वरम् =
गणानां प्रभुम् ; महेश्वरम् = सर्वाधिकं प्रभुम् ; तम् ; परात्परम् = सर्वोन्नतम् ; निरन्तरम्
= सर्वदा ; आश्रये = आश्रयामि ।

समस्तलोकशङ्करं निरस्तदैत्यकुञ्जरं
दरेतरोदरं वरं वरेभवक्त्रमक्षरम् ।
कृपाकरं क्षमाकरं मुदाकरं यशस्करं
मनस्करं नमस्कृतां नमस्करोमि भास्वरम् ॥ ३ ॥

समस्त-लोक-शङ्करम् = सर्वलोकानां मङ्गलकरम् ; निरस्त-दैत्य-कुञ्जरम् = यः गजासुरं
पराजितवान्, तम् ; दर-इतर-उदरम् = यस्य बृहत् उदरम् अस्ति, तम् ; वरम् = उत्तमम् ;
वर-इभ-वक्त्रम् = यस्य श्रेष्ठं गजमुखम् अस्ति, तम् ; अक्षरम् = यस्य नाशः नास्ति, तम्
; कृपा-आकरम् = करुणायाः निधिम् ; क्षमा-करम् = यः (भक्तानाम् अपराधान्)
क्षाम्यति, तम् ; मुद्-आकरम् = आनन्दस्य निधिम् ; नमस्कृताम् = भक्तानाम् ;

यशस्-करम् = यः कीर्तिं ददाति, तम् ; मनस्-करम् = यः मानसं उत्तमं / शुद्धं करोति, तम् ; भास्वरम् = प्रकाशमानम् ; नमस्करोमि ।

अकिञ्चनातिमार्जनं चिरन्तनोक्तिभाजनं
पुरारिपूर्वनन्दनं सुरारिगर्वचर्वणम् ।
प्रपञ्चनाशभीषणं धनञ्जयादिभूषणं
कपोलदानवारणं भजे पुराणवारणम् ॥ ४॥

अकिञ्चन-आर्ति-मार्जनम् = यः शक्तिहीनानां कष्टानि नाशयति, तम् ;
चिरन्तन-उक्ति-भाजनम् = यः शाश्वत-वेदवाक्यानां निधिः अस्ति, तम् (वेदस्वरूपम्);
पुरारि-पूर्व-नन्दनम् = शिवस्य प्रथमपुत्रम् ; सुरारि-गर्व-चर्वणम् = यः राक्षसानां गर्वं
नाशयति, तम् ; प्रपञ्च-नाश-भीषणम् = यः प्रलयकाले अत्यन्तं भयङ्करः भवति, तम् ;
धनञ्जय-आदि-भूषणम् = धनञ्जयः इत्यादयः दिव्यनागाः यस्य अलङ्काराः सन्ति, तम्
; कपोल-दान-वारणम् = मदजलं यस्य कपोलप्रदेशं आच्छदयति, तम् ; पुराण-वारणम् =
पुरातनं दिव्य-गज-स्वरूपम् ; भजे = भजामि ।

नितान्तकान्तदन्तकान्तिमन्तकान्तकात्मजं
अचिन्त्यरूपमन्तहीनमन्तरायकृन्तनम् ।
हृदन्तरे निरन्तरं वसन्तमेव योगिनां
तमेकदन्तमेव तं विचिन्तयामि सन्ततम् ॥ ५॥

नितान्त-कान्त-दन्तकान्तिम् = यस्य दन्तप्रकाशः अत्यन्तम् आकर्षकम् अस्ति, तम् ;
अन्तक-अन्तक-आत्मजम् = यमस्य संहारकस्य (शिवस्य) पुत्रम् ; अचिन्त्य-रूपम् =
यस्य रूपम् ऊहातीतम् अस्ति, तम् ; अन्तहीनम् = नाशरहितम् ; अन्तराय-कृन्तनम् =
विघ्न-विनाशकम् ; योगिनाम् = भक्तानाम् ; हृद्-अन्तरे = हृदयस्य अन्तः ; निरन्तरम् =
नित्यम् ; वसन्तम् = यः निवासं करोति, तम् ; तम् एकदन्तम् एव ; सन्ततम् = सदा ;
विचिन्तयामि = स्मरामि ।

महागणेशपञ्चरत्नमादरेण योऽन्वहं
प्रगायति प्रभातके हृदि स्मरन् गणेश्वरम् ।
अरोगतामदोषतां सुसाहितीं सुपुत्रतां
समाहितायुरष्टभूतिमभ्युपैति सोऽचिरात् ॥ ६॥

महागणेश-पञ्चरत्नम् = एतत् स्तोत्रम् ; आदरेण = भक्त्या ; यः ; अन्वहम् = प्रतिदिनम्
; प्रभातके = प्रातःकाले ; गणेश्वरम् = प्रमथगणानां प्रभुम् ; हृदि = हृदये ; स्मरन् =
चिन्तयति ; प्रगायति = गायति (च) ; सः ; अचिरात् = शीघ्रम् ; अरोगताम् = आरोग्यम् ;
अदोषताम् = पापराहित्यम् ; सुसाहितीम् = उत्तमकवित्वशक्तिम् ; सुपुत्रताम् =

उत्तमसन्तानम् ; समाहितायुः = दीर्घायुः; अष्टभूतिम् = (आणिमादीनि) अष्टविधानि
ऐश्वर्याणि ; अभ्युपैति = प्राप्नोति ।

इति श्रीशङ्करभगवतः कृतौ श्रीगणेशपञ्चरत्नस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥